

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 28.11.74 (P. 176033)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 03.11.75

Opis patentowy opublikowano: 30.11.1977

MKP D04c 7/00

Int. Cl.² D04C 7/00

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórcy wynalazku: Jerzy Wawrzonowski, Zygmunt Kawecki, Marian Linka

Uprawniony z patentu: Przedsiębiorstwo Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Gryf”, Szczecin (Polska)

Igła sieciarska do taśm z kieszonkami

1

Przedmiotem wynalazku jest igła sieciarska stosowana przy wytwarzaniu i naprawie sieci rybackich z taśm z kieszonkami.

Taśmy z kieszonkami wprowadzane w ostatnim czasie w miejsce sznurka do produkcji dużych sieci rybackich stworzyły konieczność opracowania odpowiednich narzędzi do przetykania taśmy przez kieszonki.

Czynione próby bezpośredniego wsuwania zaostrego (ukośnie ściętego) końca taśmy do kieszonki drugiej taśmy nie zdają egzaminu, gdyż szorstka taśma z tkaniny powoduje znaczne opory tarcia. Nie rokują też powodzenia próby używania igieł szczypcowych, tj. igieł mających tylny koniec ukształtowany w postaci sprężynowo zwieranych szczypiec, w które po rozwarciu wkłada się płasko koniec taśmy. Igła taka jeśli obejmuje taśmę na całej szerokości z dużym trudem przechodzi przez światło kieszonki, a jeśli nie ma całej, wtedy wolne brzegi taśmy zaczepiają o obrzeża kieszonki.

Celem wynalazku jest nadanie igle takiego kształtu i budowy, aby łatwo wchodziła w kieszonki taśmy i by prowadzona przez nią taśma nie wystawała poza kontury igły powodując tarcie przy przewlekaniu przez kieszonki.

Istotę rozwiązania, która spełnia założony cel stanowi igła z otworem podłużnym wewnątrz skierowanym od tylnego grubszego końca ku ostremu jej końcowi. Tylna część podłużnego otworu jest nagwintowana. Szczególna postać igły cechuje się tym, że podłużny otwór łączy się z otworem przelotowym o mniejszej średnicy przechodzącym przez całą długość zwężającej się części igły. W otworze

2

jest osadzony luźno pręt zakończony z jednego końca uchwytem wystającym poza przedni spłaszczony koniec igły, a drugi koniec pręta zakończony jest haczykiem, przy pomocy którego taśma wciągana jest do otworu igły. Taka budowa igły umożliwia poosiowe wprowadzenie taśmy do wnętrza igły od jej końca, a dzięki temu że taśma nie wystaje poza kontury igły sprawnie i bez oporów tarcia odbywa się przewlekanie igły z taśmą przez kieszonki taśmy.

Przedmiot wynalazku pokazany jest na rysunku w trzech przykładach wykonania, na którym fig. 1 przedstawia igłę w przekroju podłużnym w płaszczyźnie jej grubości, fig. 2 tę samą igłę w przekroju podłużnym w płaszczyźnie jej szerokości, fig. 3 przedstawia inną igłę w przekroju jak wyżej, a fig. 4 w przekroju jeszcze inną igłę.

Jak wykazują przedstawione figury igła według wynalazku ma przedni koniec dwustronnie klinowo spłaszczony i łagodnie zaokrąglony. Wzdłuż dalszej swej długości igła stopniowo rozszerza się i zaokrągla tworząc w przekroju koło. Tylny koniec igły jest poprzecznie prosto ścięty. Wykonany jest w nim otwór sięgający w głąb igły mniej niż do połowy jej długości. Igła wyposażona jest w oddzielny mały klin 1 z twardego materiału (fig. 2). Zamocowanie taśmy w igłę wykonuje się poprzez wsunięcie skreconego końca taśmy w otwór w igłę i zaklinowanie jej dodatkowo klinem 1 wciśniętym między taśmę a brzeg ścianki igły.

W innym przykładzie wykonania igły (fig. 3) ścianki otworu w jego tylnym końcu wyposażone są w gwint wewnętrzny 2 sięgający do około 1/4 głębokości otworu.

Zamocowania taśmy w tej igle dokonuje się poprzez wkręcanie końca taśmy do nagwintowanego otworu.

Inna igła (fig. 4) posiada otwór przez całą długość z małym przelotowym otworkiem w ostrym końcu igły. Przez ten otwór wprowadzony jest do środka igły pręt 3 zakończony z jednego końca uchwytem 4, a z drugiego haczykiem 5, przy pomocy którego taśma wciągana jest do środka igły i pozostaje na nim przez całą operację tkania sieci. Haczyk wykonany jest z materiału sprężystego, dzięki czemu zaklinowuje się on wraz z nawleczoną na nim taśmą między ściankami igły.

Materiałem, z którego wykonane są igły sieciarskie do taśm jest tworzywo sztuczne, lub rurka metalowa. Zewnętrzna powierzchnia igły charakteryzuje się dużą gładkością dla zmniejszenia do minimum oporów tarcia i zahaczania o poszczególne nitki tkaniny taśmowej. Grubość igieł jest tak dopasowana do taśmy, ażeby przechodziła przez kieszonki taśmy bez zbytecznego luzu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Igła sieciarska do taśm z kieszonkami mająca klinowato spłaszczony przedni koniec i szerszy koniec tylny, **znamienna tym, że ma wewnątrz podłużny otwór skierowany od tylnego grubszego końca ku przedniemu spłaszczonemu końcowi.**

2. Igła według zastrz 1, **znamienna tym, że ścianka podłużnego otworu wyposażona jest w tylnej części w gwint wewnętrzny (2).**

3. Igła według zastrz 1, **znamienna tym, że podłużny otwór w igle łączy się z przelotowym otworem o mniejszej średnicy przechodzącym przez całą długość zwężającej się części igły, przy czym w otworze tym osadzony jest luźno pręt (3) zakończony z jednego końca uchwytem (4) wystającym poza przedni spłaszczony koniec igły, a drugi koniec pręta zakończony jest haczykiem (5), za pomocą którego taśma wciągana jest do otworu igły.**

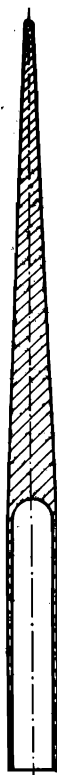

Fig.1

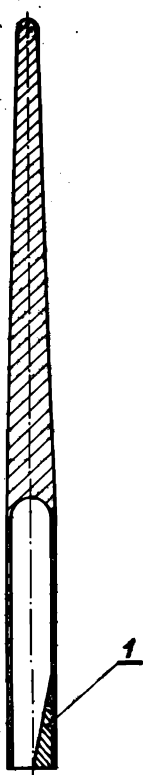

Fig.2

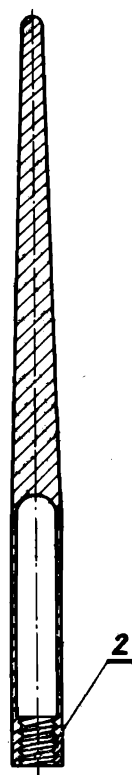

Fig.3

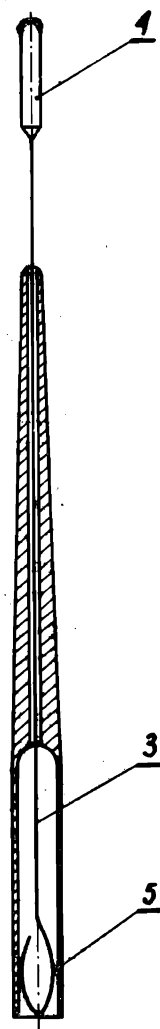

Fig.4